Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 222. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 20, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ — ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 20-го ЛИСТОПАДА 1996 р. Ч. 222. РІК CIII.

Обговорюють хід українсько-російських переговорів

Київ. — У Верховній Раді України відбувається спільне засідання Комісії Верховної Ради з питань оборони та державної безпеки і Комісії Верховної Ради у закордонних справах і зв'язках з СНД.

Головує на засіданні голова Комісії з питань оборони і державної безпеки Володимир Мухін (соціялістична фракція). У засіданні беруть участь перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець, секретар Ради національної безпеки і оборони Володимир Горбулін, міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко, а також представники Генерального штабу Збройних Сил України, Міністерства фінансів, Міністерства економіки та також народні депутати — члени інших комісій.

Обговорюється хід українсько-російських переговорів щодо укладення договору між Україною та Росією, а також проблеми, пов'язані з розподілом Чорноморської фльоти і статусом міста Севастопіль.

Запланований такий регламент засідання: спочатку з доповіддю "Перехід переговорного процесу" виступить перший віцепрем'єр-міністер України В. Дурдинець. Співдоповідач — міністер закордонних справ Г. Удовенко. Потім виступлять представники Генерального штабу Збройних Сил України, заступник міністра фінансів Михайло Гончарук, заступник міністра економіки Леонід Мінін.

Заплановано, що доповідач і співдоповідачі дадуть відповіді на запитання народних депутатів, після чого відбудеться обговорення і члени комісій повинні ухвалити рішення.

Спільне засідання комісій проходить за закритими дверима, і присутнім дозволено бути тільки народним депутатам.

ЛПУ надалі вестиме центристську політику

Київ. — "Який характер носить вбивство Євгена Щербаня — на це запитання мають відповісти фахівці, а ми кваліфікували його як політичне", — зазначив, між іншим, в ході пресової конференції Ліберальної Партії України її голова Володимир Щербань. Він також повідомив, що за фактом вбивства народного депутата була створена спеціяльна комісія, яка працює самостійно, не заважаючи слідчим органам.

Заступник голови політвиконкому ЛПУ Михайло Чечетов прокоментував проєкт закону про вибори, який розглядали у Верховній Раді. На його думку, доцільніше було б відкласти розгляд зазначеного законопроєкту на 3—4 місяці.

Щодо проблеми Чорноморської фльоти, члени проводу ЛПУ переконані, що вирішення політичного аспекту цього питання можливе під умовою перемовин представників парляментів України та Російської Федерації.

В середині партії, за інформацією В. Щербаня, йде "чистка", розглядається кожного члена партії, проходить контроля над виконанням програмових документів. У перебігу внутрішньо-партійних перетворень політвиконком ЛПУ ухвалив рішення навічно внести в партійні списки Щербаня Євгена та Нікітіну Надію (посмертно). В ході запланованого обміну партійних квитків членів ЛПУ зазначеним особам виписати партійні квитки за номерами 1 і 2.

Щодо праці партії в майбутньому, голова ЛПУ наголосив: "Ми будемо і надалі вести центристську політику, без будь-яких політичних ігор". А на запитання "чию кандидатуру партія підтримуватиме у майбутніх виборах?" — її члени відповіли: "Ми будемо безумовно підтримувати того кандидата, котрий найбільше відповідатиме вимогам партії".

Проблеми в Білорусі зростають

Мінськ, Білорусь. — У понеділок, 18-го листопада, президент Александер Лукашенко прийняв резигнацію свого прем'єр-міністра, котрий зробив це протестуючи проти запляннованого референдуму, який може надати Президентові цілковиту владу.

Виступаючи на державному телебаченні А. Лукашенко повідомив, що становище прем'єр-міністра Міхаїла Чігіра перейме його заступник Сергей Лінґ і додав, що також подав свою резигнацію міністер праці Александер Соснов. Ще раніше, на зустрічі з керівниками парляменту, М. Чігір попередив їх про це, що він зрезигнує, хібащо президент відкличе запляннований на неділю, 24-го листопада, референдум.

Противники твердять, що референдум А. Лукашенко хоче використати, як засіб у встановленні диктатури. На телебаченні А. Лукашенко також зазначив, що не збирається відкликати референдуму.

Резигнація М. Чігіра є ще одним кроком у цілому ряді протестів, впродовж суботи і неділі тисячі осіб вийшли на вулиці, а у вівторок, 19-го листопада, члени парляменту повідомили, що розпічнуть процес оскарження проти президента А. Лукашенка.

Референдум має на меті значно збільшити президентську владу, включно з продовженням його каденції на два роки, крім того він матиме право розв'язати парлямент, назначувати суддів, виборчих урядовців, деяких законодавців і більшість членів конституційного суду.

Китай готує напад на Тайван

Вашінгтон. — Великомаштабні маневри збройних сил Китаю весною цього року мали своєю метою підготувати китайське військо до вторгнення в Тайван. До такого висновку прийшла військово-морська розвідка З'єднаних Стейтів Америки після докладної аналізи маневрів, які тривали у Тайванській протоці від 8-го до 25-го березня цього року. Про це повідомив досить добре поінформований тижневик „Діфенс Вік".

Згадані маневри у засобах масової інформації західних країн інтерпретовано як спробу застосувати тиск на мешканців острова напередодні перших в його історії прямих і загальних президентських виборів. Китайська Народна Республіка вважає Тайван невіддільною частиною своєї території, і демонстрація сили у формі військових маневрів справді мала великий психологічний ефект.

Однак, згідно з аналізою військової розвідки ЗСА, залякування було тільки однією з двох цілей маневрів. „Вони були найбільшою до цього часу практичною підготовою до вторгнення в Тайван",— пише тижневик „Діфенс Вік", покликуючись на секретний звіт.

Експерти американської розвідки стверджують, що підготову до нападу на Тайван китайці почали в 1994 році під час військових маневрів під назвою „Командний пункт". Тоді було здійснено випробування бойових ракет, які влучали цілі, розміщені декілька десятків кілометрів від узбережжя Тайвану.

Президент Мадярщини відвідав Україну

Київ(УНІАР). — Тут у четвер, 14-16-го листопада, з офіційною візитою перебував президент Мадярщини Арпад Ґонч. Президент України Леонід Кучма обговорив з гостем питання інтеграції економік обидвох країн, перспективи поглиблення торговельно-економічної та культурної співпраці.

А. Ґонч у супроводі Президента Кучми відвідав Міністерство Зовнішньо-Економічних Зв'язків і Торгівлі України, де провів переговори з керівниками Союзу Промисловців і Підприємців. У зустрічі також взяв участь президент Союзу Промисловців і Підприємців Мадярщини Габор Сівеш.

Учасники зустрічі відзначили зацікавлення обох сторін у налагодженні активного співробітництва між українськими і мадярськими промисловцями. Цьому сприяє і геополітичне розташування країн.

Виконуючий обов'язки президента СПП України Анатолій Кінах та Габор Сівеш підписали угоду

(Закінчення на стор. 3)

Найкоротші вакації триватимуть три з половиною тижні

Київ. — Від 1-го січня наступного року всі працівники України матимуть право на вакації, які триватимуть не коротше 24 календарних днів за відпрацьований рік, згідно із законом, схваленим Верховною Радою 15-го листопада.

Прийнятий у третьому читанні закон про відпустки також дає право працівникам йти на 15-денні безплатні вакації. Неоплачувані відпустки надаватимуться за родинними обставинами і з інших причин за згодою сторін.

Закон також визначає терміни відпусток для різних пільгових категорій працівників.

Зроблено нові призначення в УГКЦеркві

Київ. — Оприлюднено рішення Синоду Української Греко-Католицької Церкви про призначення новим екзархом Києво-Вишгородського екзархату Владики Михаїла Ковтуна. Дотепер він був єпископом Згуріївської епархії УГКЦ. На цьому пості він замінив Любомира Гузара, якого призначено єпископом-помічником глави Церкви Патріярха Мирослава Любачівського. Як підкреслив на пресконференції єпископ Любомир Гузар, його призначення на це пост зумовлено віком глави Церкви. Але, якщо свого часу призначення Мирослава Любачівського помічником нині покійного глави Церкви Йосипа Сліпого було справою спадкового переходу влади, то призначення Любомира Гузара не є спадковим. І хоча саме від його рішень залежатиме як зовнішня, так і внутрішня політика Церкви, проте йо-

(Закінчення на стор. 3)

Л. Кучма звернувся до працівників радіо і телевізії України

Київ (УНІАР). — В суботу, 16-го листопада, у Маріїнському Палаці відбулися врочистості з нагоди професійного свята працівників зв'язку.

Президент України Леонід Кучма звернувся до зв'язківців з привітальною промовою. Відзначивши професіоналізм людей, "які залишаються за кадром", але без яких не можна уявити щоденну працю радіо і телебачення, Президент вручив нагороди кращим із них і подякував за сумлінну працю: висвітлення важливих подій у державі, таких як підписання Конституційного договору, ухвалення Конституції, зустрічей-прийнять керівників багатьох держав світу, олімпійських змагань тощо. Однак, сказав Президент, ще багато належить зробити, оскільки у сфері зв'язку є безліч маштабних і складних проблем. Спостерігається зіткнення думок і загострення дискусій, що може зашкодити інтересам держави і спричинити політичну нестабільність.

Л. Кучма уточнив, що має на увазі боротьбу за телевізійний і радіопростір між органами влади, політичними партіями і об'єднаннями. Чимало структур хочуть мати власну телевізійну або радіопрограму, "а то й цілий телевізійний канал" і такі спроби вже фактично здійснені в царині друкованих засобів масової інформації. Все це стало причиною непорозумінь і протистоянь.

Президент Кучма, у зв'язку з цим нагадав, що "право звинувачення як конкретних осіб, так і органів влади має лише суд". Доступ до телевізійної або парляментарної трибуни такого права не дає нікому. Та, на жаль, дехто задля самореклями очорнює інших і посилює напругу. Друге, на чому наголосив Президент, це що "ніхто, крім Конституційного суду не може тлумачити основний закон". Таким правом не наділено ні політиків, ні керівників органів влади. "Давайте дотримуватися таких принципів усі разом. У цьому я розраховую на підтримку та розуміння з

(Закінчення на стор. 4)

В Ню Йорку підготовляється відзначення срібного ювілею Владики В. Лостена

Джерзі Сіти, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Вже від травня цього року по всіх більших скупченнях українських католиків у ЗСА відзначають торжественно срібний ювілей єпископського служіння Владики Василя Лостена, який загально відомий і шанований особливо за свою наполегливу працю для розвитку Стемфордської Епархії, як і духовного життя в Україні.

Після відвідин ряду українських католицьких парафій, як Чикаго, Баффало, Сиракюзи, Рочестер, Йонкерс, Олбані та інших, завершенням усіх тих торжественних і багатолюдних відзначень буде святкування на терені Ню Йорку, кульмінаційною точкою якого має бути бенкет у престижевому готелі Шератон Сентрал в неділю, 12-го січня 1997 року.

Для підготови цих святкувань створено окремий Громадський комітет з представників метрополітальної округи, головні члени якого відвідали редакцію „Свободи", щоб точніше розповісти про намічені вже пляни. Делегацію очолював парох св. Юра в Ню Йорку і генеральний вікарій о.

Члени Комітету ювілейних святкувань для Владики В. Лостена в редакції „Свободи" (сидять зліва): о. П. Пащак, ЧСВВ і Л. Крушельницька; (стоять, зліва): М. Шмігель і В. Никифорук.

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЛПУ ЗАКЛИКАЄ ПОКЛАСТИ КРАЙ ЗЛОЧИННОСТІ

КИЇВ. — Політичний виконавчий комітет Ліберальної Партії України оприлюднив заяву з приводу вбивства депутата Верховної Ради України, члена політвиконкому, президента транснаціональної корпорації "Атон" Євгена Щербаня. У заяві міститься заклик до всіх політичних партій дати оцінку розправі над політиком і "політичну оцінку процесам криміналізації політичного, громадського життя суспільства". Парляментарна фракція "Соціяльно-ринковий вибір" заявила, що ланцюжок нерозкритих злочинів проти відомих державних діячів і господарських керівників свідчить, що "справжня влада у державі поступово переходить до кримінялітету". Отож фракція контролюватиме хід слідства у справі вбивства Щербаня, його дружини і механіка та вимагатиме від СБУ, МВС та Генеральної прокуратури припинення "кримінального свавілля в державі".

ЗАКОРДОННІ ТІНЬОВИКИ ХОЧУТЬ КОНТРОЛЮВАТИ ПРОМИСЛОВІСТЬ УКРАЇНИ

КИЇВ. — Голова Служби Безпеки України (СБУ) Володимир Радченко повідомив у Верховній Раді, що СБУ має інформацію про намаган-ня чужоземного тіньового капіталу перебрати контрольні пакети акцій найбільших промислових підприємств України, таких як миколаївський глиноземний завод і никопольський феросплавний завод. Під прикриттям надання Україні кредитів "активно діють чужоземні шахраї", які намагаються отримати гарантії Уряду під сумнівні банківські кредити, сказав голова СБУ. За словами Радченка, у 1996 році СБУ виявила близько 230 фактів незаконного використання фондів і що цього не сталося б "без підтримки керівників комерційних банків і державних установ". Служба Безпеки України виявила канали незаконного витоку валюти за межі України. Це відбувалося шляхом порушення комерційними банками чинних законів про операції з лорорахунками, тобто контами відкритими банком чужоземним банкам-кореспондентам для внесення сум, що надходять на його користь. Сьогодні СБУ вивчає факти корупції у владних структурах, оскільки завважується усталену тенденцію до її збільшення. Голова СБУ також поінформував, що компанія "Міжнародні авіялінії" не дає прибутків від закордонних летів. Фактично відбувається закупівля українського повітряного ринку чужинецькими летунськими компаніями, а українські авіяційні компанії обслуговують лети в "гарячі" точки світу. Водночас у військовій транспортній авіяції спостерігається збільшення фактів перевезення контрабандних товарів.

ТОРГОВЕЛЬНИЙ ЦЕНТР СПОРУДЖУВАТИМЕ КАНАДСЬКА ФІРМА

КИЇВ. — Пресова служба Кабінету Міністрів України повідомила про підписання протоколу про наміри стосовно проєкту будівництва в столиці України Міжнародного торговельного центру вартістю 400 млн. кан. дол. Домовлень про виконання цього проєкту досягнуто під час відвідин України міністром закордонних справ Канади Ллойдом Експворті наприкінці жовтня цього року. В українській амбасаді в Канаді 15-го листопада зустрілися представники голдінгової компанії "Київміськбуд" та канадської фірми SNC Lavalin International, Inc. Сторони домовилися здійснити попереднє проєктування центру протягом наступних двох місяців, що дасть можливість розпочати будівництво через п'ять-шість місяців.

ЛІВІ НЕВДОВОЛЕНІ ПРЕЗИДЕНТОМ

КИЇВ. — Бльок лівих сил Київщини надіслав звернення до Президента України, у якому наголошується, що за час президентури Леоніда Кучми у державі різко посилився тиск на рух сил лівого спрямування. В оприлюдненому зверненні керівники Бльоку лівих сил Киїщини наголошують, що "владні структури зрощуються з правими реакційними організаціями і впроваджують у життя їхню ідеологію, що є прямим порушенням прав інших громадян". Координатор бльоку Василь Арестов інформує, що ліві домагатимуться від Київської міської державної адміністрації дозволу на проведення своїх маніфестацій до різних комуністичних свят на Хрещатику.

ЗРОСЛИ ЗАКОРДОННІ ІНВЕСТИЦІЇ

ХАРКІВ. — Згідно з інформацією Харківського обласного статистичного управління, за дев'ять місяців цього року обсяг закордонних інвестицій в економіку области зріс на 12.5 млн. дол. і на початок жовтня становив 16.6 млн. дол. При чому інвестиції з країн колишнього СССР становлять 1.6 млн.дол., а з інших країн — 15 млн.дол. Загалом інвестиції надійшли із 26 країн. Їх отримали 77 підприємств области. Найбільше інвестувала Великобританія — 4.7 млн.дол., Ірляндія — 3.6 млн. дол., ЗСА — 1.7 млн. дол., Росія — 1.6 млн.дол., Чехія — 1.2 млн.дол. Найбільше інвесто-рів приваблюють харчова промисловість, машинобудування та металообробка, внутрішня торгівля. Серед регіонів України Харківщина посідає 12 місце за надходженням закордонних інвестицій.

Л.КУЧМА СТВОРЮЄ НАЦІОНАЛЬНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

КИЇВ. — Голова парляментарної Комісії боротьби з організованою злочинністю Григорій Омельченко повідомив, що Леонід Кучма підписав розпорядження про створення Національного бюра розслідування при Президенті України. З цією метою створено спеціяльну групу, яку очолив голова координаційного комітету боротьби з корупцією та організованою злочинністю при Президенті Олег Литвак. Голова Верховної Ради України Олександер Мороз у свою чергу запропонував внести зміни до законодавства з метою посилення відповідальности за злочини.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 17-ГО ЛИСТОПАДА, федеральні керівні органи повідомили, що заарештували ще одного працівника Сі-Ай-Ей за шпигунство у користь Росії. Офіційні чинники Сі-Ай-Ей підтвердили цей факт, зазначуючи, що неназваний працівник їхньої агенції був заарештований в суботу, 16-го листопада, у Вірджінії, як вислід одного з найбільш інтенсивних слідств у праці розвідчих агенцій за час урядування президента Билла Клінтона та його Уряду. Згідно з офіційними чинниками заарештованого, котрого й досі неназвано, звинувачують у передачі таємних інформацій Росії, одначе яких саме інформацій покищо ніхто не каже.

У СВІТІ

У РИМІ ЗАКІНЧИЛАСЬ ВЕРШИННА конференція, на котрій присутні країни пробієціяли зменшити на половину кількість голодуючих у світі до 2015 року, бідні країни гостро скритикували багаті країни, Ватикан дальше виступив проти контролювання населення, а ЗСА з резервою поставились до будь-яких вимог. ЗСА, які є найбільш щедрою країною, коли йдеться про добровічну допомогу потребуючим у світі, не погоджувались на будь-які зобов'язання з уваги на можливі судові процеси зі сторони бідних країн коштом своїх власних громадян. В основному нічого нового не вирішено, а підтверджено існуючий стан і незобов'язуючу настанову допомоги.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Дійсна перспектива

Знову заторкуємо багатогранну, невичерпну тему жінки. Щодо нашої „Свободи", то цієї теми, навіть коли її не підкреслювалося у спеціяльний спосіб, ніколи не відсувалося в другий ряд. Перегорніть річники щоденника за сто літ — і не знайдете жодного числа, де б мова не йшла про жінок та їхню ролю в житті української громади. Батько виховує сина чи дочку, мати виховує націю — здійснюючи щоденну місію підтримання домашнього вогнища, національно-родинних традицій — від слів і мелодії колискової пісні до звичаїв та обрядів українських Різдва і Великодня. Саме завдячуючи жінці-матері, українська людина, опинившись на чужій землі, зберегла у чистоті і чинності свою національну ідентичність. Американська культура колись належним чином ще оцінить вклад понадстолітньої української громади в суспільне буття, в морально-естетичну палітру цієї країни, адже українці за самим своїм світовідчуванням, за схильністю національного характеру до життя чесного, трудового не могли не збагатити американського світу, зробити його ще цікавішим і різноманітнішим. Ще вище належить оцінити подвиг української діяспори, коли взяти до уваги, що наші імігранти у своїй масі були бідними людьми. На яку ж жертовність вони мусіли спромогтися, щоб збудувати сотні українських церков, шкіл, народних домів! І передусім то була жертовність українського жіноцтва — воно здатне було поставити загальногромадські інтереси над особисті. Протягом цих ста американсько-українських літ не знайдете жодної громадсько-культурної, а навіть і політичної ділянки, де жінки не працювали врівень з чоловіками. А поза тим у них ще виста-чило енергії на заснування і активну діяльність своєї власної організації — СУА.

Ми це все говоримо не знічев'я, не для самовихваляння, а щоб порушити преважливу проблему, котра прямо стосується розбудови молодої української держави. Отже, якщо розглядати дійсну суспільну ролю діяспорної українки на тлі теперішнього становища жіноцтва в Україні, то бачимо глибоку різницю. Не граючись у слова, а називаючи речі своїми іменами, треба ствердити, що українка в Україні все ще перебуває на задвірках суспільно-політичного життя, куди її був відіпхав колоніяльний совєтський режим. Вже пішов 6-ий рік української незалежности, а держава посувається вперед надто повільно. Чи не тому це так, що жінки практично стоять осторонь найважливіших державних процесів?

Хтось може подумати: а яка різниця — чоловік чи жінка? Аби тільки мали вроджений хист до провідництва. В тому й річ, що тут треба вести мову про два різні хисти. Згадану різницю зумовила драматична українська історія, яка своєрідним чином розділила чоловічі і жіночі функції у бутті етносу і його виживанні. У висліді цієї історії Україна сьогодні має чоловічий провід, який постійно грузне в трясовині то взаємних звинувачень, то взаємних поступок і компромісів. А конкретні справи — економіка, соціяльна сфера, культура — з місця майже ані руш.

Ця проблема конче мусить вийти на поверхню суспільної свідомости і, здається, вже є перші познаки. Ось що пише в київській газеті „Молодь України" Олександер Лучин, вчитель зі села Сміле Роменського району на Сумщині, маючи на увазі „чоловічий стиль" у керівництві державою: „Безкінечна 'мудра' поступливість — не що інше, як моральна нестійкість. Не лише українських урядовців, а взагалі всіх нинішніх партійних провідників. І така „мудра" поступливість без сміливої реалістичної тактики була притаманна всім керівникам в історії України. Наша національна історія свідчить, що політчний талант, керівні здібності належать іншій половині українського етносу — жіноцтву. Наші чоловіки в основному ніколи не могли скористатися зі своїх, переважно військових, перемог. Моральна стійкість, політична воля українок виявлялися в тому, що українка, на відміну від жіноцтва інших етносів, несла відповідальність за родину і господарство, в той час як українці-чоловіки козакували... Саме жінка була главою сім'ї, саме вона була вольовою... І доки ми будемо робити в державі все навпаки — обирати національних провідників не згідно з етнобудовою, — доти спроби створити спільну державу будуть невдалими. Так воно триватиме, доки не усвідомимо цю корінну відміність українського етносу від етносів інших".

Треба змінити цю ситуацію — змінити психологічно і законодавчо. Треба не тільки хвалитися українками в нашій національній історії — треба дати їм можливість діяти заради завтрішнього дня України. Бо, бач, для княгині Ольги місце на гривні знайшлося, а для Лесі Українки, яку Франко назвав „єдиним чоловічим голосом в нашій поезії" — ні. Чоловіки мусять розступитися!

Микола Світуха

НА ШЛЯХУ РЕФОРМ ЕКОНОМІКИ

Висновки міжнародних конференцій, які відбулися в Україні в жовтні, вказують на інтенсивне зацікавлення західніх фінансових установ і комерційних фірм проґресом структурних реформ економіки України і перспективами для іноземних інвестицій. Схвалення Верховною Радою, за підтримкою більшости „лівих" фракцій, трирічної економічної програми Уряду вказує, що догматичні позиції партій поступово відходять на задній плян і не стоятимуть на дорозі реформ, потребу яких диктує сам здоровий глузд.

Серйозні помилки

Одночасно, в дебатах на таких форумах недвозначно наголошувано конечність невідкладно виправити серйозні недоліки в структурі економіки України і в діючих законах, зокрема в тому, який нормує податкову систему, визначує засади операцій комерційних банків, принципи розвитку діяльности мережі бірж і уточнює права і обов'язки власників.

Головна увага в цій статті присвячена конференції про питання структурних реформ в Україні, яка відбулася в Києві 18–19-го жовтня з участю речників Світового банку (СБ), Европейського банку реконструкції і розвитку (ЕБРР) і багатьох західніх амбасад. Із виступів представників Уряду, Верховної Ради і міжнародних установ довідуємося цінні факти про проґрес приватизації економіки України і пріоритетні завдання органів державної адміністрації в черговому році.

Долю приватного сектора в економіці України на цьому етапі оцінюється на 50 відсотків ВНП, і то за умов існування наскрізь несприятливого податкового режиму, який пригнічував ініціятиву і приватне виробництво. Про розмір податкового обтяження комерційних фірм вказує факт, що в сучасну пору біля 400 чинних законів реґулюють 36 податків різного роду. Три головні роди податків на прибутках підприємств являються значним обтяженням як для корпорацій, так і для населення, тому що вони підвищують ціни продуктів на додаткових 80 відс. Крім того, окремі податки (32 відс. на пенсійний фонд, 6 відс. на соціяльний захист і безробіття, 12 відс. на проблеми Чорнобиля і т. д.) перевищують 50 відс. номінальної вартости заробітньої платні.

Такий стан підсилює тенденції багатьох фірм вдаватися до операцій за правилами тіньової економіки, уникаючи податкових зобов'язань. Саме у недоліках теперішньої податкової системи лежать підстави теперішньої кризи неплатежів, які зросли до суми 1.7 блн. дол. Обіцянки Уряду сплатити ці зобов'язання в 1997 році не буде легко здійснити без значного збільшення податкових приходів або бюджетного дефіциту, який стимулюватиме інфляцію.

Корінь проблеми в тому, що на 52 мільйони населення України сьогодні лише 13 мільйонів осіб працюють у секторах, які безпосередньо створюють матеріяльний добробут. Дальших 8 мільйонів осіб — це працівники державних інституцій різного рівня, наукових установ, сектора охорони здоров'я, військовики і студенти. Всі згадані категорії працівників одержують платні з державного бюджету, а крім того — понад 15 мільйонів пенсіонерів і ветеранів війни. Коли врахувати відкрите і приховане безробіття (поверх 3 мільйони осіб), а також значні кошти для держави завдяки різнородним податковим пільгам, з яких часто користають мільйони осіб незалежно від рівня їх доходів, то треба зробити висновок, що кожний працюючий у виробничому секторі економіки України утримує крім себе ще три особи. Навіть догматичним ідеологам „лівого" спрямування повинно бути зрозумілим, що така ситуація вимагає рішучих і глибоких реформ.

Приватизація

В такій ситуації важливим завданням для стимулювання економіки держави є приспішення процесу приватизації, сполученого з реформами діючого податкового законодавства з метою поширення бази оподаткування при одночасному зниженні податкової стопи. Цей процес реформ має включати законодавство про повну „амнестію" для власників вивезеного за останніх п'ять років за кордон капіталу, суму якого різно оцінюють на 10 до 15 блн. дол. Тепер такий капітал є втратою для України, а вкладом в економіку переважно західніх держав. Повернення його в Україну повинно дати серйозний поштовх для нових інвестицій і приєднати тих українських підприємців, які тепер діють у тіньовій економіці. Хоч серед них є без сумніву небажаний елемент, велика частина — це ініціятивні люди, талант яких є потрібний для розбудови економіки держави.

За перших шість місяців 1996 року процес приватизації дотепер державного майна значно приспішено, завдяки чому понад 33,300 малих підприємств вже було передано в руки приватних власників. Серед середніх і великих підприємств від січня 1995 приватизовано біля 3,500, а до кінця 1996 року цей процес має охопити ще дальших 1,500 фірм.

В плянах на 1997 рік передбачується приватизацію дальших 5,000 середніх і великих фірм шляхом розподілу сертифікатів серед колективів фірм. Відрадним є факт, що законодавство потрібне для включення в цей процес підприємств агропромислового сектору, було прийняте Верховною Радою. Питання земельної реформи залишається дальше невирішеним.

Після закінчення цієї фази в державній власності залишається біля 1,200 найбільших підприємств України. До цієї категорії будуть належати в першу чергу підприємства стратегічного призначення (оборонний сектор, суходільний, повітряний і водний транспорт, постачання енерґії, телекомунікація і т. д.), а в другу чергу ті, яких майбутність уважається безперспективною без багатосторонньої державної підтримки.

Важливість запевненого існування таких підприємств і в тому, що разом вони створюють місця праці для більше як 20 відс. працездібного населення України. Але залишаючись державною власністю на довший час, саме такі підприємства потребуватимуть фінансових субсидій і податкових пільг, себто будуть тягарем для бюджету держави.

Призначаючи важливість здійснення намічених економічних реформ, слід одначе наголосити, що не менше важливим для запевнення успіху процесу приватизації буде схвалити законодавство, яке недвозначно забезпечить права і обов'язки уділовців і визначить процес купна чи продажу уділів. Тепер в Україні нараховують понад 5,000 заінкорпорованих фірм і понад 10 млн. уділовців, які отримали уділи в процесі розподілу державної власности. Їх число буде зростати завдяки поступові у приватизації державного майна, як також в міру створення нових комерційних підприємств. В сучасну пору, за дуже незначними вийнятками, можливості систематичної відкритої торгівлі уділами практично не існують. Ефективна система операцій біржі значно сприятиме включенню чужоземних інвестицій, так конечних для розвитку економіки України.

І. Дибко-Филипчак

З'єднались два світи в одній любові

II

Із вершин духу бачить поет дві долі окремих народів, які пронизані рівнобіжними жорстокостями:

Так сумно, як чиєсь життя згаса,
Чиєсь навіки серце затихає.
А скільки разом душ злетіло
із димарів Треблінки і Дахау!
Жалоби чорний дим... Нехай історія
більш не повторює таких смертей.

А потім:

Отой страшний, голодний тридцять третій рік,
коли печально гасли мов свіча,
А далі каже поет:...
До крихти вишкребли в народу,
щоб смерть голодна вбить його могла.
Відкрились ще чорніш моєму зору
і голод, і репресії тих літ,
страхіття сталінського людомору,
що їх з огидою таврує світ.
Без трун, померлих кидали у ями.

А ось паралеля долі двох людей: у „Баляда про струни" читаємо про скрипаля і

Як за ґестапівським наказом
йому сумна прослалась путь

і, як

в житті ступив останній крок
з осиротілого футляру
упала скрипка на пісок.

І замовкли струни назавжди, струни, що вгощали чаром мелодій, так як і замовкли „струни" душі, Стуса, віршів, що „ставсь від них і справді серцетрус". І признається Абрам Кацнельсон: ...Пригадую вірші й коротке, стисле „Стус".

А далі він каже:

Пишаюся я ним. Та мучить мене сором:
він, молодий, зумів так осягнуть життя,
що і узрів у нім, своїм орлиним зором,
о те, чого, на жаль, не зміг побачить я.
І приходить до висновку:
Хоч я на волі жив, а він терзавсь в неволі,
та вільний бурхав дух в нім дужче, ніж в мені.

У творчості А. Кацнельсона не лише паралелі жорстокостей, які пронизали життя двох народів, а також є вірші в акордах пієтизму — до двох окремих, але святинь:

Земля Ізраїлю... О, ерец Ізраель!
До юних і старих твоїх осель
я увійшов, як у священний храм,
де прадід всього людства — Авраам.

А, ось про другий храм:

Сонце. Ірпінська веранда,
А чомусь ти згадалась мені,
Невмируща Богине Оранта
на соборній Софії стіні.
Знала Ти, як стогнали в неволі
і, як бились за волю брати.
Стіни в храмі лишалися голі,
на одній —непонищена — лишалися — Ти.
Був Батий і були яничари,
І недавні гриміли бої,
Та не меркнуть святі Твої чари,
в душу дивляться очі Твої.

Та не тільки дивляться в душу, ті очі, мабуть, і прикликають, бож ось читаємо „Прощання":

Шалом тобі Ізраїлю, шалом!
Чолом, о земле прадідів, чолом!
Торкнувся серцем я Стіни плачу,
А все ж назад у Київ полечу.
Прости мені, прости, Єрусалим,
не можу розпрощатися із ним.
Бо я землі вкраїнської дитя.
На ній прожив усе своє життя.

Жив в Україні поет і бачив і переживав недолю України:

Як Вкраїна дала в себе викрасти
Богом дане багатство своє?
З найславетнішими чорноземами
вільна, як її нарік „Заповіт"
із Тараса-пророка поемами, —
вже могла засіять на весь світ.

Коли ж довелося покинуть Україну, поет у незмінній тузі за нею, бо:

Я на землі польській виріс.
Топтали ряст ще змалку ноги.

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Захоплення українською співачкою у Метрополітальній опері

Ще жевріють у душі щемливі спогади з гостинних виступів нашої примадонни в Мет опері, сопрано Марії Ґулеґіни в ролі Лізи в опері Чайковського „Пікова дама" чи сицилійської дівчини Сантуцци в опері Масканьї „Сільські зальоти" („Кавалерія рустікана") або, вкінці, ніколи не згасаючої її безконкуренційної Тоски з опери Пуччіні „Тоска". Аж тут знову переживаємо і появу вже самої жіночої краси, а з нею і голосового чарування рідної співачки в ролі аристократичної Магдалини з опери Умберто Джордано „Андреа Шеніє". Італійська це опера з часів французької революції. Роля Марії ще і тим важлива, що 1991 році вона співала її у Мет опері в доказ свого високого оперового мистецтва і стажу, для сприняття її на виступи до цієї світової музичної установи. По літах дирекція опери була просто змушена звернутись до нашої примадонни, щоб заспівала цю ж ролю Магдалини, бо не було ніде іншої співачки, яка могла б окрилити піднесено цю постать, як своїм голосом, так і виглядом. І не тільки на звичайних представленнях, але і на святковому відкритті оперового сезону, 30-го вересня 1996–97 р.

М. Ґулеґіна

В товаристві таких асів співацького світу, як італієць, найперший тенор, Люччіяно Паворотті, та еспанець, найперший баритон, Хуан Понс, українське сопрано виявилось одноразовою зіркою відкриття нового сезону. Крім цього, по шістьох осінніх представленнях „Андреа Шеніє", Марія ущасливить любителів її голосу в січні, ще цього самого сезону, трьома виступами в своїй неповторній „Тосці". Ми всі будемо дуже щасливі, бо одне з її представлень буде передане по полудні через радіостанцію WGXR 4-го січня. Отже, кожен може милуватись її чудовим співом у себе вдома.

Проте мусимо запобігливо звернути пильну увагу на один небезпечний чинник. А саме, наша співачка у своїй стадії голосового розвитку дійшла до межі, де її потужний голос не може і абсолютно не сміє ані на йоту побільшитись силою, бо це грозить розбиттям і руїною його. Адже цей прекрасний голос мусить бути якнайдовше задержаний цілісно у своїй красі. Про це співачка мусить пам'ятати день і ніч.

Наша примадонна має перед і вже за собою знаменитий, але нелегкий ґастрольний сезон. Ролі, що вона їх виконала, чи ще має виконувати, дуже вагомі і відповідальні, бо ж вони головні. Дебютувала Марія в опері Джордано „Федора" в такім славетнім театрі як Ковент Ґарден Лондону, а теж має вона вже за собою і небезпечну голосово ролю в опері Верді „Набукко" в новозбудованій, модерній Бастиль опері Парижу. Нещодавно виступила Марія в театрі Гамбурґу (де вона зі своїм чоловіком і дочкою постійно проживає тепер), в опері Верді „Аїда". В Римі вивела успішно дуже вимогливу акторсько і голосово партію демонічної лейді Макбет з опери Верді того ж заголовку. Лізу в „Піковій дамі" співала в Сан Франсіско. Будучи найкращою Тоскою нашої сучасности, заблистіла Марія вершинністю у Віденській опері, де вже стало співає наше молоденьке кольоратурне сопрано Вікторія Лукіянець і яку ми щойно з одушевленням подивляли в „Травіяті" в Мет. Своєю Тоскою полонила Марія і публіку Ліричної опери Чикаґо та в домі Німецької опери в Берліні. Прославилась і з Баварській опері Мюнхену в ролі Амелії в „Масковім балю". Як „Манон Леско" Пуччіні повернула до світового театру Ля Скаля, де вона дебютувала 1987 року в ролі Амелії з „Маскового балю" і де партнером її був Паваротті.

Це насправді головокружне світове високомистецьке досягнення, якого домоглася українська жінка , уроджениця Одеси. І хоча батько її був за національністю вірменином, Марія щиро і одверто заявляє, що почувається українкою так, як і її мати, яка і досі проживає у столиці Білорусі Мінську. І мати Марії, дорогою припадку, навіть розмовляла телефонічно з деким із наших людей, висловлюючи справжню радість, що може поговорити по-українськи, порідному.

В самім святковім відкритті оперового сезону 1996 року і в дальших представленнях, Марія виявилась звитяжною примадонною, як своєю поставою і красою, так і чудовим голосом, темної, майже меццо-сопранової, барви та глибинною щирістю інтерпретації. За нею тужать її звеличники, вона бо зачаровує усіх, як своїм голосом, так і виглядом. Тембр, потуга і принада її голосу в оперовій царині є сьогодні безконкуренційними. Тому й анґажують її до найкращих театрів світу. І то без яких-небудь позамистецьких впливів чи протекцій.

Щодо Паворотті в постаті молодого поета, то, цим разом, на жаль, не зумів він якнайкраще показати себе в цій блискучій ролі. І хоч публіка й обожнює його, проте оплески нашій співачці, по її розхвильованій пристрастю арії, були такі громово експльозивні, щирі та ще й з окликами „браво", що безсумнівно далеко перевищили оплески для Паваротті. Марія у своїй драматично-патетичній арії була одноразова, тому і підкорила всю публіку.

Отже, з великою нетерпеливістю і „невтишимою тоскою" дожидатимемо наступного гостювання нашої примадонни в Мет у її неперевершеній „Тосці"!

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Лавреати премії ім. Володимира Винниченка

28-го серпня ц. р. в приміщенні Українського Фонду Культури у Києві відбулося вручення премії ім. Володимира Винниченка лавреатам 1996 року. Цьогорічне вшанування відбулось у період святкування нашою державою свого першого п'ятирічного ювілею.

У Золотій залі фонду було багатолюдно і радісно. А підстав для радості і хорошого настрою у творчих киян було немало. Свято Незалежности, усвідомлення факту прийняття Конституції України, 140-ові роковини від дня народження Івана Франка і нове почитання генія... Та й взагалі — золотавий сонячний день.

Вітати лавреатів прийшли друзі, колеги, рідні. Були серед них письменники Іван Дзюба, Іван Драч, Павло Мовчан, Леонід Череватенко, Роман Лубківський, Володимир Бровченко, Микола Сингаївський, Світлана Йовенко, Михайло Шевченко, художники Леонід Андрієвський, Анатолій Радзіховський, співак Григорій Гаркуша, д-р Дмитро Степовик та багато інших особистостей — представників сьогоднішнього покоління української еліти.

А новими лавреатами стали поетеси Тамара Севернюк з Чернівці, Людмила Скирда з Києва та д-р Роман Смик з Чикаґо, ЗСА. Міжнародна премія ім. В. Винниченка заснована Українським Фондом Культури в 1991 році з метою заохочення тих, хто має творчі досягнення на ниві відродження національної культури, мистецтва і добродійницької діяльности в ім'я України. Серед попередніх лавреатів — поети Микола Руденко з Києва, Михайло Ковач з Югославії, літературознавці Григорій Костюк із ЗСА і Віталій Коваль з Києва, Євгенія Пастернак, Валентина і Петро Родаки, письменник Петро Кравчук з Канади, бандурист Володимир Луців з Англії та ряд цікавих українських мистців.

Відкрив і вів свято голова Українського Фонду культури, народний депутат, поет Борис Олійник. Він розповів про внесок кожного, хто отримував цю високу і почесну нагороду. Як колега, Борис Олійник дав ляконічну але чітку характеристику двом прекрасним жінкам-поетесам, творчість яких стала гідним сердечним внеском у розвиток української духовости. Щирі слова подяки Бориса Олійника були сказані і на адресу шановної і знаної в Україні людини, яка десятки літ за кордоном опікувалася родинним архівом письменника Богдана Лепкого, є його племінником і вже впродовж кількох років ретельно і бережно повертає Україні незаслужено забуте ім'я її великого сина. Завдяки Романові Смику відкрито меморіяльний музей Богдана Лепкого та родини Лепких на Тернопільщині, відкрито пам'ятні меморіяльні таблиці у місцях, де жив і творив поет. Саме завдяки добродієві Р. Смикові на Україну повертається ще одне ім'я її духовного світоча — Блаженнішого Патріярха Йосипа Сліпого. Вже не один раз і не перший рік ця статечна людина, лікар за професією, везе в Україну повні валізи рідкісних книг — духових ліків для нових поколінь українців. І як добре, що хоч і далеко від України, але все ж таки є люди, що люблять свою землю не тільки всім серцем, але й „глибиною власної кишені" — як написав про п. Романа Смика у характеристиці для його підтримки академік Іван Дзюба.

На урочинах був присутній голова Верховної Ради Олександр Мороз і зауважив, що попри всі економічні негаразди, які безумовно впливають на нашу культуру, нас порятує духовість, висока культура, і ми вдячні долі, що маємо людей, які сприяють і творять високу гармонію духу.

З уст академіка і літературознавця Федора Погребенника теж линули слова захоплення і дяки до лавреатів. А потім зазвучала пісня Богдана і Левка Лепких, як дань тим українським синам-журавлям, що жили з думою про Україну і, розкидані по чужих світах, вже ніколи не повернуться до нас. Щиру задушевну розмову про добро, людяність, талант, волю до життя в ім'я України доповнила виставка лавреата Шевченківської премії 1996 року Миколи Бідняка, розгорнута на той час в Українському Фонді Культури.

Переможці конкурсу „Нові імена України", обдаровані юні таланти, дали невеличкий концерт для гостей.

Святослава Ященко,
Український Фонд
Культури, м. Тернопіль

В Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

Патрикій Пащак, ЧСВВ, а з ним прийшли голова Громадського комітету Мирослав Шміґель, Лідія Крушельницька, керівник Студії Мистецького Слова, і Василь Никифорук, який є ключевим членом комітету у підготові бенкету. Від гостей ми мали нагоду довідатися усі подробиці підготови цієї імпрези.

Разом з 25-літтям єпископату, Владика Василь Лостен обходитиме в червні 1997 року 40-ліття священства та 20-ліття проводу Стемфордської Епархії. Ювілят, який особливо тепер вкладає багато енерґії та уваги справам Церкви в Україні та потребі забезпечити її добрими духовними провідниками, увесь прихід з ювілейних святкувань призначує на виховання питомців в коледжі св. Василія Великого в Стемфорді, де тепер навчається 55 семінаристів, у переважаючій більшості з України.

Семінарія св. В. Великого в Стемфорді — це постійно найбільша журба Владики Лостена, який сам закінчив її із ступенем бакалавра, заки вступив на студії до католицького університету Америки у Вашінґтоні. До цього так близького його серцю Стемфорду Владика повернувся Єпископом у 1977 році та до сьогоднішнього дня займає це становище. Все це вказує, як дуже важлива для цього є Семінарія, а тепер виховання в ній молодих душпастирів для України.

Розуміють це і члени зорганізованого тепер Громадського комітету і тому докладають усіх зусиль, щоб ювілейні святкування 12-го січня були підготовані якнайкраще.

Комітет відбув вже декілька нарад та оформився, як інформує голова М. Шміґель, в цей спосіб: до Президії увійшли крім М. Шміґеля, д-р Іван Сєрант, інж. Євген Івашків, представниця Союзу Українок Америки і як секретар Леся Ґой. З уряду до Президії входить парох св. Юра о. П. Пащак, ЧСВВ. Крім того створено ряд комісій для поодиноких ділянок і так імпрезову очолює Л. Крушельницька, фінансову — Іван Винник, програмово-організаційну — В. Никифорук і Андрій Ластовецький а преси та інформації — О. Кузьмович.

На бенкет будуть запрошені всі владики Української Католицької Церкви, як також священство українське і американське та офіційні американські представники міста Ню Йорку і стейту. Окреме запрошення іде до Владики Любомира Гузара, що тепер є Єпископом-помічником Патріярха Мирослава Любачівського з надією, що нові обов'язки таки дозволять гостеві завітати у січні до Ню Йорку.

На бенкет намічено вже відповідну програму, в якій виступить хор питомців із Семінарії св. Василія Великого в Стемфорді під орудою Йосифа Роля, танцювальна група „Сизокрилі" під проводом хореографа Роми Прийми-Богачевської і Студія Мистецького Слова під проводом Л. Крушельницької. Початок бенкету заплянований на год. 6-ту вечора, а квитки в ціні 125 дол. можна буде замовляти або поодиноко, або по 10 на цілий стіл, в усіх довколишніх парафіях.

Зроблено нові...

(Закінчення зі стор. 1)

го уповноваження зумовлені резолюцією Патріярха Любачівського.

На пресконференції також йшлося про працю Собору і Синоду Церкви, що відбулися в жовтні у Львові, рішення яких стосувалися більше вирішення церковних питань, а також направлення листів до Уряду і Міністерства Закордонних Справ про призначення амбасадора до Ватикану. Щодо святкування в Києві 400-річчя Берестейської унії, було зазначено, що в епархіях святкування вже відбулося, а от від-значення ювілею в столиці ще блькують різні державні установи.

Торкаючись можливости приїзду Папи Римського Івана Павла II в Україну, Єпископ Л. Гузар зазначив, що в списку заплянованих візитів глави Римо-Католицької Церкви по Східній Европі відвідин України немає. Хоча візита Папи в Україну може відбутися, але для її прискорення потрібно офіційне запрошення Президента.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ДЕМОКРАТИЧНОЇ партії повідомив у неділю, 17-го листопада, що у своїх післявиборчих скороченнях персоналу включено також і контроверсійного Джана Гуанґа, старшого збирача фондів. Речниця крайового комітету Демократичної партії Еймі Вайс-Тоб особливо намагалася підкресли-ти, що його звільнення не мало нічого спільного з вістками, що саме він зібрав велику кількість фондів для передвиборчої кампанії демократів від закордонних підприємців. Його ще минулого місяця було суспендовано після того, як появилися чутки про те, що він неleґально придбав для демократів 250,000 дол. Аналітики уважають, що справа Дж. Гуанґа ще не закінчена і напевно невдовзі про це буде більше ревеляцій.

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

про співробітництво між об'єднаннями промисловців і підприємців. Домовлено про відкриття в Києві Мадярського тор-гового центру та створення в Україні цеху для збору мадярських "Ікарусів" і виготовлення частин до них.

Президент України Леонід Кучма зазначив, що поглиблюючи торгівлю з Мадярщиною, Україна сподівається на жвавішу співпрацю в економіці і виробництві.

Після церемонії врочистих проводів біля Маріїнського Палацу делеґація Мадярщини на чолі з президентом А. Ґончем та в супроводі Президента України Л. Кучми вилетіла з Борисполя до Ужгороду. Там обидва президенти взяли участь у церемонії відкриття першої черги перебудованого мосту через Тису на українсько-мадярському кордоні.

Увечорі 16-го листопада мадярська делеґація вилетіла до Будапешту.

Л. Кучма вручив нагороди ужгородським будівельникам і провів нараду з керівниками области. Він поінформував керівників Закарпаття, що завершується праця над пакетом документів з реформування податкової політики і його буде передано Верховній Раді. Згадані документи передбачають зменшення податковго тиску на виробників, але водночас зменшать видаткову частину бюджету. Отож, зазначив Президент, українським парляментаристам варто відкласти законопроєкт про вибори і зосередитися на економічному законодавстві.

ПІСЛЯ СЕМИРІЧНОГО УРЯДУВАННЯ колишніх комуністів, народ Румунії у неділю, 17-го листопада, ясно показав які його бажання, обравши на свого президента колишнього професора геології та відомого реформатора Еміля Константінеску. Досі президентом Румунії був Йон Ілієску, колишній важливий чиновник Комуністичної партії, котрий визнав перемогу свого суперника зразу після закриття виборчих станцій. У загальному румуни вирішили вибрати того, що обіцяв їм зміни, бо те, що існувало досі, не дало за сім років жодних змін, а тим самим будь-яких поліпшень.

КОЛИ МИНУЛОГО ТИЖНЯ Організація Об'єднаних Націй формувала міжнародну допомогу для руандських втікачів у Заїрі, які через збройні сутички воюючих фракцій не могли повертатись до Руанди, ніхто не міг сказати з ким треба домовлятись, що забезпечити втікачам поворот. Одначе 15-го листопада, несподівано для всіх втікачі почали повертатися до Руанди, за два дні понад 250,000 осіб. Виявляється, що рушієм їхнього повороту були заїрські повстанці, котрі почали нападати на табори втікачів. Одначе, повернувшись до своїх осель, руандські втікачі натрапили на великі трудноці, бо їхні домівки або пограбовані та понищені, а ті що уціліли, то в них поселилися інші, їхню землю обробляють невідомі їм люди, які не збираються так швидко відходити. Повернувшись, втікачі мають ті самі проблеми, що у таборах — брак харчів, приміщень і заробітку.

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 4-го жовтня 1996 р. після короткої недуги у Ветерсфілд, Коннектикат на 69-му році життя відійшов у вічність

бл. п.

ПЕТРО ГАНЧАРИК

народжений в селі Магдалівка, Підволочиського району, Тернопільської области. Покійний виріс в м. Скалаті, а гімназію закінчив у Тернополі. Після II Світової Війни приїхав з батьками до ЗСА і поселився біля Гартфорду, Конн., служив в американській армії під час війни в Кореї, закінчив Інженерні студії електроніки при університеті Коннектикат, опісля працював 27 років у фірмі Ґамільтон Стандарт. Будучи далеко від рідної Батьківщини, він завжди серцем линув на Україну і в останніх роках відвідав свої рідні сторони. Покійний Петро був активним парафіянином української католицької церкви св. Архистратига Михаїла в Гартфорді, членом УНСоюзу — Відділ 277, членом Українського Народного Дому та Укр. Патріярхального Товариства. Він присвятив своє життя збереженню української культури і увіковіченні її своїми відеофільмами які висвітлювалися по місцевому телебаченні.

Після відправлення похоронних Богослужень тлінні останки покійного спочили на українському католицькому кладовищі у Ґлестонбури.

В пам'ять покійного ПЕТРА родина і приятелі зложили свої пожертви на Святі Літургії, Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, Фонд Катедр Українознавства в Гарварді та на Парафіяльну Школу Українознавства.

Вічна Йому Пам'ять!

Вдячні за молитви, пам'ять і пожертви,
у глибокому смутку:
дружина — ІРИНА
діти — ІВАН,
— САНДРА
— ХРИСТИНА
внук — АНДРІЙ
родина в Україні і ЗСА.

У ДРУГУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
12-го грудня 1996 р. відходу у вічність мого найдорожчого ЧОЛОВІКА

бл. п.

ПЕТРА ВОЙТОВИЧА

будуть відслужені.

Святі Літургії

в українських католицьких церквах:
свв. апп . Петра і Павла в Балтиморі, Мд.
св. Тройці в Силвер Спрінґ, Мд.
св. Йосафата в Пармі, Огайо і в Україні.

Про молитви за покійного ПЕТРА просить

дружина ВОЛОДИМИРА

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, а зокрема гуцульською громадою „Черемош" у Філядельфії, що 16-го листопада 1996 р. з волі Всевишнього після затяжної недуги відійшов у вічність наш дорогий БРАТ ШВАҐЕР, ВУЙКО, КУЗИН, ХРЕСНИЙ БАТЬКО та шанований в українській громаді

бл. п.

ВАСИЛЬ ТКАЧУК

нар. 27-го січня 1912 р. в Шешорах на Гуцульщині

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю 22-го листопада о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Насевича при 109 E. Tabor Rd. Філядельфія, Па.

ПОХОРОН в суботу 23-го листопада о год. 9-ій ранку в церкві Благовіщення Пресвятої Діви Марії при 1206 Valley Rd., Melrose Park, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
брат — ДМИТРО ТКАЧУК
братова — ОКСАНА ТКАЧУК з дітьми і внуками: ТИМЧУКИ і КРИЛЮКИ
кузени — д-р ІЛЛЯ ТКАЧУК з родиною
— АННА ВАСИЛАЩУК з родиною
— ДМИТРО МИХАЙЛЮК з родиною
похресниця — ОКСАНА СТРОЦЬКА з мужем ЛЕВКОМ і родиною
Родина сестрінка бл. п. ІЛЬКА МИХАЙЛЮКА:
— УЛЯНА і ОЛЕСЬ ПРОЦЮК з родиною
— ОЛЯ і ТАРАС БІЛИНСЬКІ з родиною
— МАРІЯНКА і РОМАН ОЛЬХОВЕЦЬКІ з родиною
— МАРТА і АНТІН РУБЕЛЬ
друзі, односельчани:
— ЕМІЛІЯ БОДНАРЧУК з родиною
— ДМИТРО ФЕДОРІЙЧУК з родиною
— ІЛЬКО ШКРОМЮК родиною
та ближча і дальша родина в Україні і ЗСА.

У глибокому смутку повідомляємо, що з волі Всевишнього 18-го жовтня 1996 р. у Львові відійшла у вічність на 87-му році страдницького життя

бл. п.

СТЕФАНІЯ ШУШКЕВИЧ-КРУШЕЛЬНИЦЬКА

абітурієнтка гімназії Сестер Василіянок, абслольвентка географічно-природничого факультету Львівського університету, видатна культурно-громадська діячка, активістка Уладу Старших Пластунок, підсудна в процесі ОУН 1930 р. за атентат на „Східні Торги", жертва жахливої трагедії родини педагога, письменника і міністра освіти УНР Антона Крушельницького, який з кінцем вересня 1932 року виїхав з родиною до УРСР, де незабаром всі були зліквідовані, в тому числі і її муж Тарас, коли вона була на 8-му місяці вагітности.

ПОХОРОН відбувся 19-го жовтня 1996 р., а тлінні останки спочили в родинній гробниці на цвинтарі Знесіння.

Залишила в безмежному горю:

— доню МАРІЮ, славну піяністку-лавреатку в Україні, ректора Вищого Львівського Державного Музичного Інституту ім. М. В. Лисенка у Львові із сином БОГДАНОМ;

— старшу сестру ОЛЬГУ, монахиню Онисиму, депортовану разом з матір'ю КҐБ-істами в 1950-му році на Сибір, де перебувала до кінця грудня 1956 року, згодом довголітню настоятельку Чину Сестер Василіянок в Польщі;

— велику родину КУРИЛАСІВ і ПРИШЛЯКІВ в Україні і на американському континенті.

У 40-ий ДЕНЬ ЇЇ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

у вівторок 26-го листопада 1996 року, о год. 9-ій рано, в церкві Святого Архистратига Михаїла в Монтреалі

Рідних, приятелів і знайомих просимо в цей день згадати покійну у своїх молитвах.

кузен — ЯРОСЛАВ ПРИШЛЯХ з родиною, хресний батько МАРІЙКИ
кузени — д-р СТЕПАН і д-р РОМАН КИРИЛАСІ з родинами.

Пам'ятник героям Крут і меморіяльне кладовище під Бродами

78 літ тому, 29-го січня 1918 року, студенти Першої Юнацької Школи ім. Богдана Хмельницького в Києві, командиром якої був сотник Аверкій Гончаренко, були вислані боронити доступу до столиці України перед большевицькою армією ген. Муравйова, яка йшла знищити молоду Українську Державу. Дійшло до нерівного бою коло місцевости Крути в Чернігівській області. Їх було 300, і всі полягли в нерівному бою.

Нав'язуючи до історії стародавньої Греції, де також 300 спартанських воїнів згинуло в боротьбі з наїзником під Термопілями, а їхній чин величає цілий світ до сьогодні, бій під Крутами став українськими Термопілями Першої світової війни. Пам'ять про цей геройський бій совєтський режим придушив. Однак у міжвоєнні роки ця пам'ять жила та була піддержувана студентами в Західній Україні та на Заході. Щорічно день 29-го січня студенти відзначували голодівкою, а заощаджені гроші призначувано на допомогу політичним в'язням.

Щойно тепер, по відновленні Української держави, можна було гідно відзначити та вшанувати Героїв Крут. За ініціятивою Галицького Братства колишніх вояків 1-ої Дивізії Української Національної Армії у Львові, а головно Станиці цього Братства в Дрогобичі, пороблено заходи для встановлення належного пам'ятника на полі бою під Крутами. Братство Охорони Воєнних могил „Броди-Лев" в Ню Йорку виділило 4000 дол. на будову. Вирішено поставити там Могилу-Курган з великим хрестом і відповідним написом. Місцева влада надала ділянку землі під пам'ятник, а будівельники розпочали будову, котру закінчено літом цього року. Є висипаний Курган величини 20мх20м та 7м високий, з металевим хрестом, на якому видніє напис:

„Тут береже Україна вічний сон молодих своїх синів, що полягли за Її волю в бою під Крутами в січні 1918 року".

Доріжки довкруги Кургану вистелені бетонними плитами.

На день 29-го вересня ц. р. назначено посвячення Пам'ятника-Кургану. Приїхав автобус зі Львова, котрий привіз ветеранів дивізії „Галичина" та один з ліцею імені Крут. Приїхав теж автобус з Дрогобича з дивізійниками та з'їхались місцеві люди. Одним з перших прибув Чернігівський і Ніжинський Владика Варлаам і він домовився з Дрогобицьким священиком о. Романом про порядок відправлення Панахиди. Приїхали представники місцевої адміністрації, архітект і будівельник, котрі виконали пам'ятник, і школярі з Печівської школи з вінками і квітами. Церковний хор з Ніжина співав Панахиду. На могилі стояла почесна варта з прапорами: це молоді хлопці з товариства „Тризуб" з Дрогобича. Ветерани дивізії „Галичина" вишикувались перед могилою з правої сторони. Зліва студенти з ліцею імені Крут, молоді хлопці в гарних одностроях. Школярі зайняли місце біля священиків і хору. На імпровізованому престолі запалено свічки, і преосвященний владика Варлаам відправив Молебен і Панахиду. Після відправ владика виголосив змістовну промову як представник УПЦ КП. Слідували промови від КУНу, РУХу, УПА та від Галицького Братства дивізії „Галичина". Свято закінчено відспіванням Національного Гимну.

Фрагмент з перепоховання тлінних останків поляглих вояків дивізії „Галичина" в боях під Бродами.

Серпень, 1996 року.

Посвячення Могили-Кургана 29-го вересня 1996 року в пам'ять бою під Крутами.

В місцевості Ляцьке-Червоне на Золочівщині встановлено меморіяльне кладовище-пам'ятник поляглим дивізійникам, котрі впали в бою з Червоною Армією під Бродами в 1944 році. Цей цвинтар встановлено недалеко місця, де дивізія „Галичина" пробивалася з оточення і де багато дивізійників полягло. Знаходиться воно на узбіччі гори, звідки видно розлогі поля, на яких велися колись жорстокі бої. Поляглі дивізійники були поховані в різних відомих і невідомих місцях, в місцевостях Княже, Почапи, Сасів, Підлисся, Гуків, Ясенів та в інших. Щойно тепер можна було їх перепоховати на спільному меморіяльному кладовищі, куди переносяться тлінні останки, знайдені на призабутих побоєвищах.

На цьому кладовищі будується тепер величава каплиця. Досі перепоховано 167 поляглих, а з цього на меморіяльний цвинтар перенесено 116.

Ведеться акція ідентифікації тих, що загинули; за допомогою німецьких властей в Берліні вдалося ідентифікувати лише незначну частину тлінних останків. Цією працею займається Галицьке Братство Колишніх Колишніх Вояків 1-ої УД УНА у Львові, а фінансує акцію і будову каплиці Братство „Броди-Лев" в Ню Йорку.

Братство теж опікується могилами поляглих за волю України в Україні, Австрії, Німеччині й Польщі, і на це переводить збірки фондів серед нашої громади.

На цьому місці Братство „Броди-Лев" висловлює глибоку вдячність нашій громаді, яка своїми щедрими пожертвами допомагала та допомагає виконувати цю важливу працю.

Управа Братства „Броди-Лев"

Це для дітей твоїх, Україно!

Все, що робимо тут, в Україні, робимо з вірою, що хоч крихітку сонячного проміння принесемо для наших дітей. Робимо це з вірою і надією, що серед нових обставин у відродженні нашої Батьківшини і з виходом з катакомб нашої Церкви, вони зазнають нового життя, в якому будуть характерні віра в Господа, в людину та надія в краще майбутнє. Цією вірою наше місійне згромадження св. Андрея почало три роки тому працю тут, в Україні.

Поле нашої праці дуже широке. Хоч матірний дім наш є в м. Яремче Івано-Франківської області, але слово євангельської благовісти членів нашого згромадження йде далеко поза межі області — через телебачення, писане слово, шляхом етеру.

Нашим безпосереднім заняттям цього літа були два катехитичні табори дітей-сиріт, родин інвалідів та багаточисельних родин. Чотири катехитки і капелян були зайняті духовною працею, приготовляючи дітей до першого Причастя. Крім катехитичної програми діти відбули впродовж місяця веселий час на дозвіллі в Дорі над Прутом, де могли спілкуватися, вільно забавлятися і мати прогулянку в навколишні гори. Це перший табір катехитичного центру ім. Митрополита Андрея.

Крім катехизму місійне згромадження проводить кожного тижня харитативну працю для убогих та хворих Яремча, Дори та околиць. Медсестра робить поміри тиснення, роздає медицину, яка надходить з Америки й Німеччини, а також одяг, що час до часу приходить від наших приятелів-добродіїв для убогих родин. Цього року роздано 26 посилок.

Щонеділі молитовна група заносить молитви на вервеці до Матері Божої за Церкву, за Україну, за беатифікацію Митрополита Андрея і 16 мучеників української католицької Церкви, за подолання економічної кризи в Україні та за зріст місійного духу серед нашого народу.

Вся ця програма вимагає великого вкладу гроша і матеріяльних засобів. Віримо, що наші приятелі-добродії надальше будуть спомагати нашу програму, за що ми молимося і згадуємо наших приятелів-добродіїв в щоденних Літургіях.

Просимо про ласкаві пожертви на адресу: Archbishop's A. Sheptycky Apostolate, c/o Mrs. I. Gorchynsky, 2208 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622, під гаслом „Обнова України".

О. Ярослав Свищук

Дім місійного згромадження в стані будівництва.

Яремче, 1996 рік.

Л. Кучма...

(Закінчення зі стор. 1)

боку і політичних діячів, і керівників радіо та телевізійних редакцій, які надають їм слово у своїх програмах, і самих журналістів", — зазначив Л. Кучма.

Україні, за словами Президента, сьогодні, як ніколи, потрібна політична стабільність, взаєморозуміння і злагода, бо без цього неможливо здійснити рішучих і послідовних заходів для виведення економіки з кризи. Адже затримка з виплатою заробітків не обминула і працівників радіо та телебачення. Сьогодні все залежить від успіху реформування радіо і телевізійних компаній. А держава в умовах нинішньої кризи не може обіцяти суттєвої матеріяльної підтримки. Президент радить поліпшувати якість програм та створювати нові системи економічних заохочень.

Л.Кучма побажав успіху учасникам свята "не лише як Президент, але і як глядач і слухач" і висловив віру, що до наступного професійного свята вони прийдуть з новими яскравими і переконливими програмами.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Поліш Фалконс СК — 3:2

Після кількох поразок за чемпіонат „Еліт" дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ Ню Джерзі, „Ч. Січ" вийшла переможцем у зустрічі з польським клюбом „Фалконс" 3:2, що пройшла в неділю, 10-го листопада ц. р., в Юніон.

Конто ґолів відкрили польські футболісти в 24-ій хвилині з вільного стрілу, але 5 хвилин пізніше Мигало з гарної акції нападу „Ч. Січі" зрівняв вислід 1:1. Ще перед перервою, після серії швидких атак, Борецький здобув ведення 2:1. В другій половині січовики розпочали швидкими акціями в підворіття суперників, одначе реальної можливости до здобуття чергових ґолів не створили. Щойно в 74-ій хвилині відзначився знову Мигало, який з подачі Борецького підніс рахунок до 3:1.

В кінцевій стадії зустрічі січовики сповільнили темпо і цим заохотили гостей до проведення чергових контратак, одну з яких ті закінчили своїм другим ґолем змагань, що ним устійнили кінцевий вислід 3:2 для „Ч. Січі".

Склад „Ч. Січі": Бавер, Кохановський, Науменко, П. Паливода, Десросір, Родас, Вацлавський-Лянґе, Борецький, Мигало, Я. Твардовський, Сергіїв, Головінський.

Провідник і тренер — Михайло Паливода.